

Въ пролѣтны цвѣты въ румѣнѣхъ ружѣхъ
 Златныя шишурды веселарны
 Лѣтъятъ съ припиркѣхъ с'охотнѣхъ грижѣхъ
 Всяка любезно с' цвѣтъ да с' пеньлини!

А сладкогласны славый милн
 Шища разцвѣтіе въ зорѣ чѣка!
 Весел' умилно рано си пѣй,
 Бодро зеленѣхъ му глѣда пѣикѣхъ!

Нѣ волѣхъ губи отъ сна приваренѣхъ!
 Како цвѣти? не види ся шищѣхъ!
 Сладко тогда нѣе ужаленѣхъ
 Въ птицы изрѣднѣйшый пѣвцѣхъ!

Край море стой разпаленѣхъ
 Взорно недвижимѣхъ Сѣверѣхъ си глѣда
 Въ мысли высокы же принесенѣхъ
 Българинѣхъ единѣхъ младѣхъ войвода,

Излегка онѣхъ си приговаряше
 Старо преславное прошествіе;
 Весело съ драгость нарѣждаше
 Българско гореско воюваніе!